

కలవరపడిన హృదయంలకు సుగంధాత్మైలం

(యోహను 14)

“మీ హృదయమును కలవరపడనియ్యాడు; దేవునియందు విశ్వాసముంచుచున్నారు నాయందును విశ్వాసముంచుడి. నా తండ్రి యంట అయిక నిషాసములు కలవు లేనియెడల మీతో చెప్పుదును; మీకు స్తలము సిద్ధపరచ వెళ్ళచున్నాను. నేను వెళ్లి మీకు స్తలము సిద్ధపరచినయొడల నేనుండు స్తలములో మీరును ఉండులాగున పరల వచ్చి నాయైద్ద సుంధరుకు మీమృషును తీసికొనిపోవుదును” (1-3 వచనాలు).

యేసు అపోస్తలులను విడచి వెళ్లానని వారికి తెలియజేశాడు. “నేను తండ్రియొద్దకు వెళ్లచున్నాను” అని విపరించాడు (14:12 చూడుము). ఈ వార్త వారికి భయముతో కూడిన అంబోళను కల్గించింది. ఆయన భూమిమీద ఉండుటను వారు నమ్మారు. ఆయనలో, వారు నమ్మకముగా ఉన్నారు; ఆయన లేకుండా, వారికేమీయు తోచదు. నిశ్చబ్బిం తొలగిన కొద్దినేపటికి, సీమాను పేతురు అయనను యిలా అడిగాడు. “ప్రభువా, నీవెక్కడికి వెళ్లచున్నావని అడుగగా యేసు - నేను వెళ్లచున్నచోటికి నీవిప్పుడు నా వెంట రాలేవు గాని, తరువాత వచ్చేదవని అతనితో చెప్పేను” (13:36). ఆయన మాటలు అర్థము చేసుకోలేక, “పేతురు, ప్రభువా, నేనెందుకు ఇప్పుడు నీవెంట రాలేను? నీ కొరకు నా ప్రాణము పెట్టుదునని” చెప్పగా, ప్రత్యుత్తరంగా యేసు, “లేదు” నీవు నావెంట రాలేవని చెప్పేను. “ఈ రాత్రి నీవు సన్మరుగనని చెప్పుదువనెను.”

యేసు మాటలు అపోస్తలుల హృదయములను నలగొట్టు సంత బలముగా ఉండెను. ఈ సంభాషణంతటి ద్వారా పేతురు మరియు యూదాకు ముందుగా జరుగబోవు విషయము చెప్పేను (13:21-38 చూడుము), అపోస్తలులు వాస్తవమును తెలుసుకొనుటలో వారిని భయము మరియు భ్రమయు నలగొట్టి తారుమారు చేసినవి. వారిలో ఒకడు యేసును అప్పగించునను మాటకు, యేసు తన తండ్రియొద్దకు వెళ్లచున్నాననే పూరుకు, మరియు అపోస్తలులలో నిష్పత్తముగా మాట్లాడే వారిలో ఒకడైన పేతురు తనను ఎరుగననును అని ముందుగా యేసు సూచించి నందుకు వారి ఆత్మలు కంపించెను.

ఆ రాత్రి వారి హృదయములలో చీకటి ప్రవేశించెను. వారికి ఆభయమిచ్చే కాంతి అవసరమైనది. కలవరపడిన వారి ఆత్మలను యేసు ఎలా నిమ్మకపరచాడు? అది వారికిచ్చాడని మనము నమ్మాలి. ఆయన మనకు కూడ దానిని ఇస్తాడు.

అవలంబించుటకైన విశ్వాసము

అవలంబించుటకైన విశ్వాసమును ఆయన వారికి యిచ్చాడు. దేవునియందును మరియు నాయందును విశ్వాసముంచుని ఆయన వారికి చెప్పాడు. ఆయన వారికి రెండు ఆళ్ళలను ఇచ్చాడు: “దేవునియందు విశ్వాసముంచుచున్నారు, నాయందును విశ్వాసముంచుడి” (14:1; నొక్కి చెప్పింది నాది). వారు అనుమానించే సమయం అది కాదు: వారు నమ్మే సమయమధి.

వారు పూర్తిగా అర్థము చేసుకొనకపోయండవచ్చు; కానీ, వారికి తెలిసిన దేవునియందు మరియు యేసునందు, వారు విశ్వాసం ఉంచగలరు. వెనుకకు చూస్తే వారు ఒక్క సారికూడా నిరుత్సాహపరచబడిన సమయం వారికి లేదు. వారికి ఏమి వాగ్దానము చేయబడేనో అది నెరవేరేను. దేవుడు మరియు క్రీస్తు వారిని నడిపించి గతంలో వారికి అన్ని అనుగ్రహించారు మరియు భయం కల్గించెడి సంఘటన గుండా వారు వెళ్తితే, అలాగే విశ్వాసం ఉంచేలా వారు నడిపింపబడుతుంటారు.

ఎప్పుడు చీకటి ర్యాత్రుల నీడలు మన చుట్టూ కమ్మునో - జవాబులు కొంచెయ్యుండునో మరియు మన కళలోని కన్నీళళచే భవిష్యత్తు అస్పష్టంగా ఉండునో, అప్పుడు మనము విశ్వాసం ఉంచాలి. మనలను ప్రతిఫలించు మరు భూమిలో దేవుడు మార్గములను కనుగొనగలడా; యేసుని మనం హత్తుకొనియుంచే ఆయన మనలను హత్తుకొనును.

ఎదురుచూడగల భవిష్యత్తు

పరలోక నగరిలో నివసించుటకు ఎదురుచూడాలని ఆయన వారికి చెప్పాడు. విశ్వాసికి ఉండే అందమైన భవిష్యత్తును ఆయన సూచించాడు. “నా తండ్రి యింట అనేక నివాసములు కలవు లేనియొడల మీతో చెప్పుదును; మీకు స్థలము సిద్ధపరచ వెళ్ళుచున్నాను. నేను వెళ్ళి మీకు స్థలము సిద్ధపరచిన యొడల నేనుండు స్థలములో మీరును ఉండులాగున మరలా వచ్చి నాయుడ్ద ఉండుటకు మిమ్మును తీసుకొనిపోదును” (14:2, 3ఎ) అని యేసు చెప్పాడు. మనము ఉండుటకు చాలా నివాసములు సిద్ధపరచుటకు తన తండ్రి యింటికి యేసు వెళ్ళాడు. మనందరికి నివాసములు ఉన్నాయని ఆయన తిరిగి అభయమిచ్చాడు. అపోస్టలులు సకాలంలో, ఆయనను అనుసరిస్తారు, మరియు వారిలో ప్రతి ఒక్కరికి చాలా స్థలమున్నదని చెప్పాడు.

ఈ లోకము మనకు శాశ్వతమైన నివాస స్థలము కాదని కష్టసమయములలో మనకు గుర్తు చేయబడుతుంది. మనము యాత్రికులము, కొంతకాలము ఉండి తరువాత వెళ్ళిపోయే పనివారివంటి వారము. “మనము ఈ లోక పౌరులమై పరలోకము వెళ్ళుటకు ప్రయత్నించువారము కాదు,” కానీ మనము పరలోక పౌరులము ఈ లోకముగుండా వెళ్ళుటకు ప్రయత్నించున్నాము అని చెప్పబడ్డాము. శాశ్వతమైన నివాసం ఉన్నదన్న ప్రతిబింబం విశ్వాసం ద్వారా మన మనస్సుల్లో నాయిబడకపోవుటవలన ఈ లోక సంబంధమైన దుఃఖములను, శత్రువులను ఎదిరించలేకపోతున్నాము.

ఎదురుచూడగల సహవాసం

ఎదురుచూచుటకు యేసు సహవాసమునిచ్చాడు. రానైయున్న పునః కలయికయందు ఉత్సహించండను యేసు చెప్పాడు. వారి ఎదబాటు శాశ్వతం కాదని ఆయన తన అపోస్టలులకు జ్ఞాపకం చేశాడు. ఆయన ఎక్కడికి వెళ్ళుతున్నాడో అక్కడికి ఆయన వారిని తీసుకొని వెళ్ళతాడు, అప్పుడు ఆయన ఎక్కడ ఉండునో, వారు కూడా అక్కడ ఉంటారు.

పరలోకములో ఉండే సహవాసమును జ్ఞాపకం చేసుకొన్నప్పుడు పరలోకపు నిరీక్షణ యింకా ఎంతో ఉజ్జులంగా ఉంటుంది. మనం ఒక స్థలమునకు వెళ్ళుట లేదు; మనం తిరిగి కలుసుకొనవెళ్ళుతున్నాము. పునస్సమాగం యొక్క విలువ అది ఎక్కడ సంభవిస్తుందో

దానిని బట్టి కాక, అక్కడ ఎవరు కలుసుకుంటారో దానిని బట్టి ఉంటుంది. మన మనస్సు గ్రహింపలేనంత అందముగలది పరలోకము; అక్కడ అనుభవించే సహవాసము దాని సొందర్యాన్ని రెండింతలు మరియు యింకారెండింతలు చేస్తుంది. యోహోను ఈలాగు గ్రాశాదు,

అప్పుడు - ఇదిగో దేవుని నివాసము మనష్యులతో కూడ ఉన్నది, ఆయన వారితో కాపురముండును, వారాయన ప్రజలైయుండురు, దేవుడు తానే వారి దేవుడై యుండి వారికి తెచ్చెయుండును. ఆయన వారి కన్సుల ప్రతి బాష్పబిందువను తుడిచి వేయును, మరణము ఇక ఉండదు, దుఃఖమైనను ఏడ్చెనద్దునను ఇక ఉండదు, మొదటి సంగతులు గతించిచోయెనని సింహసనములోనుండి వచ్చిన గొప్ప స్వరము చెప్పాట వింటిని (ప్రకటన 21:3, 4).

మీరు దేవునికి చాలా సన్మిహితముగా ఉంటే ఆయన మీ కన్సులనుండి కారే బాష్పబిందువులను తుడిచివేయునని మీరు ఊహించగలరా?

ముగింపు

చీకటి దినములున్నప్పుడు మరియు మన హృదయములు అలసిపోయి మరియు కలవరపెట్టబడినప్పుడు, మన ఆత్మయి యాచించు ప్రోత్సాహము కొరకు మనము ఎక్కుడికి వెళ్గగలం? యేసు ఆయనయొద్దకు రమ్యని మనలను అప్పానిస్తున్నాడు, “మీ హృదయములు కలవరపడనియుక్కడని” చెప్పుచున్నాడు. ఆయన నమ్మకత్వం యొడల విశ్వాసముంచమని, రణ్ణింపబడినవారు ఆయన యొద్ద భవిష్యత్తును ఎదురుచూడమని, మరియు రాబోపు ఆశ్చర్యకరమైన సహవాసములో ఆనందించమని కోరుతున్నాడు.

“గిలాడులో గుగ్గిలము ఏమియు లేదా? అక్కడ ఏ వైద్యుడును లేదా? నా జనులకు స్వస్తత ఎందుకు కలుగక పోవుచున్నది?” అని యిర్మీయా అడుగుచున్నాడు (యిర్మీయా 8:22). “కలవరపడిన హృదయములకు గుగ్గిలము లేదా? గాయపడిన ఆత్మను స్వస్థపరచగల వైద్యుడు లేదా? నిరాశనుండి, దుఃఖమునుండి దేవుని ప్రజలు ఎలాగు దూరం కాగలరు?” అని యిర్మీయా మాటలను కొంత మార్చి అడుగుదాం. ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు గ్రహించవచ్చు; అది ఒక మాటలో ఉంది: “యేసు”! ఆయన మన గుగ్గిలం, మన గొప్పవైద్యుడు. ఆయన సమస్త నిరీక్షణను, విశ్రాంతిని, యాత్రికులకు కావలసి ప్రోత్సాహన్ని యస్తాడు. ఆయన యందు మనకును విజయపంతమైన విశ్వాసం, ఆయన ద్వార మనకు ఉన్న నిత్య భవిష్యత్తు మరియు ఆయనతో మనకు ఉన్న మధురమైన సహవాసం: యావి మనలను జీవింపచేయును! యిప్పన్నయూ మరియు పరలోకమును కూడా మనము కలిగియుండుము!

“మార్థము లేకుండా, వెళ్గడం ఉండదు; సత్యములేకుండ, తెలుసుకోవడం ఉండదు; జీవము లేకుండ, జీవించడం ఉండదు. నేనే మార్థమును, మీరు అనుసరించవలసిన మార్థము; అది మీరు నమ్మవలిసిన సత్యము; మీరు నిరీక్షించవలసిన జీవితం అదే.

“నేనే అతిప్రమింపకూడని మార్థము (ఎప్పటికీ అవమానము పౌండని), అమోఘమైన సత్యమును, అంతము లేని జీవితము.”

“నేనే తీవ్రమైన మార్థమును, పరమ శ్రేష్ఠమైన సత్యమును, వాత్సవమును, దీవించబడిన, సృజింపబడని

జీవమునైయున్నాము.”

“పీరు నా పూర్వమందు నిలిచియుంటే, మీరు సత్యమును తెలుసుకొండురు, సత్యము ఖిమ్ములను స్వతంత్రులనుగా చేయును, మరియు మీరు నిత్యజీవమునందు నిలిచియుండురు.”¹

సూచన

¹Thomas à Kempis, *Of the Imitation of Christ* (New Canaan, Conn.: Keats Publishing, 1982), 237-38.